

Odůvodnění

I. Obecná část

1. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Právní úprava v oblasti příjmů, tvorby a hospodaření s fondem kulturních a sociálních potřeb (dále také jako „fond“ nebo „FKSP“), je vymezena vyhláškou č. 114/2002 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb (dále jen „vyhláška o FKSP“), ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou č. 310/1995 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 310/1995 Sb.“), na základě zákonného zmocnění zvláštními právními předpisy, kterými jsou zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 218/2000 Sb.“), zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2000 Sb.“) a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním podniku“).

Vyhláška o FKSP je poplatná době svého vzniku a v průběhu posledních téměř dvaceti let nedoznala zásadních změn. Z toho titulu již není s to reagovat na všechny aktuální požadavky praxe v oblasti poskytování příspěvku z FKSP.

Vyhláška č. 310/1995 Sb. byla zrušena vyhláškou o FKSP, nicméně přechodné ustanovení vyhlášky o FKSP stanoví, že do doby nabytí účinnosti zvláštního právního předpisu se tvorba a používání FKSP u státních podniků řídí právě vyhláškou č. 310/1995 Sb. Nová právní úprava doposud nebyla přijata. Od doby přijetí vyhlášky o FKSP tak zde existuje nevhodný stav, kdy jsou státní podniky povinny postupovat podle zrušeného právního předpisu. Právní úprava se navíc odchyluje od právní úpravy vyhlášky o FKSP, což v praxi činí výkladové obtíže a v určitých případech nedůvodně diferencuje právní úpravu v porovnání s vyhláškou o FKSP, která platí pro ostatní dotčené subjekty, které povinně FKSP tvoří, zejména organizační složky státu a příspěvkové organizace.

Navrhovaná právní úprava odstraňuje nevhodný stav vůči státním podnikům a sjednocuje provedení právní úpravy fondu kulturních a sociálních potřeb do jednoho právního předpisu, kterým bude nová – novelizovaná - vyhláška o FKSP. V rámci navrhované změny dojde k aktualizaci jednotlivých ustanovení vyhlášky o FKSP tak, aby:

- došlo k rozšíření působnosti i na státní podniky,
- bylo zajištěno naplnění smyslu a účelu fondu kulturních a sociálních potřeb v návaznosti na sociální a ekonomické změny, ke kterým došlo od přijetí vyhlášky č. o FKSP,
- byla zajištěna konkurenceschopnost subjektů povinně postupujících při tvorbě, užívání a hospodaření s fondem podle prováděcího právního předpisu,
- zahrnovala aktuální požadavky subjektů a jejich zaměstnanců v oblasti poskytování plnění z FKSP; z toho titulu dojde zejména k částečnému rozšíření osobní působnosti vyhlášky vůči rodinným příslušníkům zaměstnanců ve vybraných případech a

k rozšíření okruhu plnění, na které budou subjekty oprávněny přispívat (za předpokladu, že to umožní prostřednictvím pravidel/zásad čerpání fondu).

To vše při respektování základních principů rozpočtového práva, jakož i normativních zásad hospodaření s fondem, zejména s ohledem na zajištění účelovosti použitých prostředků.

2. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním

Základní meze pro uplatňování právních předpisů stanoví Ústava České republiky a Listina základních práv a svobod.

Navrhovaná právní úprava navazuje na zákonné zmocnění v § 48 odst. 8 a § 60 zákona č. 218/2000 Sb., v § 33 zákona č. 250/2000 Sb., které provádí vyhláška o FKSP, a na zákonné zmocnění v § 23 zákona o státním podniku, které je provedeno vyhláškou č. 310/1995 Sb.

Oprávnění Ministerstva financí vydávat v mezích své působnosti vyhlášky vyplývá z čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky, podle kterého ministerstva, jiné správní úřady a orgány územní samosprávy mohou na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny. Zároveň je třeba dbát ustanovení čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, podle kterého lze daně a poplatky ukládat jen na základě zákona, a čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích.

Prováděcím právním předpisem, tedy vyhláškou, dle ustálené judikatury Ústavního soudu mohou být v souladu s výše uvedenou ústavní podmínkou jednotlivcům ukládány povinnosti, ovšem nikoliv povinnosti primární, tedy tyto základní povinnosti musí být stanoveny alespoň rámcově, ale přitom dostatečně jasně a určitě právním předpisem o síle zákona, který potom podzákonný právní předpis pouze upřesňuje.

Zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu musí přitom dostatečně jasně a určitě definovat otázky, jež zákonodárce přenechává právní úpravě v podzákonném předpisu, a zároveň nesmí tento prostor vymezovat natolik široce, aby prováděcí předpis zasahoval do sféry vyhrazené právnímu předpisu o síle zákona, tedy především právě do úpravy primárních povinností.

Zákon č. 218/2000 Sb., zákon č. 250/2000 Sb., a zákon č. 77/1997 Sb. jsou právní předpisy o síle zákona a upravují dostatečně jasně a určitě základní rámec práv a povinností, jejichž specifikace je obsažena v předkládaném návrhu vyhlášky.

Vyhláška je v plném souladu se zmocněním daným dotčenými zákony.

Navrhovaná právní úprava je z výše uvedených hledisek plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, a to i s judikaturou Ústavního soudu, vztahující se k této problematice.

3. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, ani judikatura Evropského soudu pro lidská práva, se na navrhovanou právní úpravu nevztahují.

Oblast upravená vyhláškou není upravena sekundárním právem Evropské unie a obecně nepodléhá harmonizaci na úrovni Evropské unie. Členské státy jsou povinny při výkonu svých pravomocí respektovat principy dané Smlouvou o fungování Evropské unie (zejména články 18, 45, 49, 56, 63) a dbát na to, aby nedocházelo k neodůvodněné diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo neodůvodněnému omezování volného pohybu osob, služeb a kapitálu nebo svobody usazování, jak bylo opakovaně potvrzeno Soudním dvorem Evropské unie. Navrhovaná právní úprava není s těmito principy v rozporu.

Navrhovaná právní úprava je tedy plně slučitelná s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

4. Zhodnocení platného právního stavu a odůvodnění nezbytnosti jeho změny

Povinnost tvořit fond kulturních a sociálních potřeb je pro vybrané subjekty založena především zákonem č. 218/2000 Sb., a zákonem č. 250/2000 Sb. Tyto předpisy svěřují další úpravu příjmů, tvorby, užívání a hospodaření s fondem zvláštnímu právnímu předpisu, kterým je vyhláška č. o FKSP.

Povinnost tvořit fond mají dle § 19 odst. 3 zákona o státním podniku, mj. také státní podniky. I v jejich případě je tvoření a užívání FKSP svěřeno zvláštnímu právnímu předpisu, vyhláše č. 310/1995 Sb. Ta byla zrušena a nahrazena vyhláškou o FKSP, nicméně přechodné ustanovení vyhlášky o FKSP stanoví, že do doby nabytí účinnosti zvláštního právního předpisu se tvorba a používání FKSP u státních podniků řídí vyhláškou č. 310/1995 Sb.

Dle stávající právní úpravy tedy postupují organizační složky státu a příspěvkové organizace (státní i zřízené územními samosprávnými celky) podle vyhlášky o FKSP a státní podniky podle vyhlášky č. 310/1995 Sb. Od doby přijetí vyhlášky o FKSP tak zde existuje nevhodný stav, kdy jsou státní podniky povinny postupovat podle zrušeného právního předpisu. Právní úprava se navíc odchyluje od právní úpravy vyhlášky o FKSP, což v praxi činí výkladové obtíže a v určitých případech nedůvodně diferencuje právní úpravu v porovnání s vyhláškou o FKSP. Tento nevhodný stav dopadá na desítky státních podniků působících v České republice.

Obě vyhlášky stanoví pro příslušné subjekty způsob hospodaření a typy plnění, na které lze z fondu přispívat. Obě vyhlášky stanoví maximální rozsah a podmínky, za kterých mohou být plnění poskytována. Subjekty jsou oprávněny stanovený okruh dále zúžit, rozšířit jej není možné.

Především se považuje za nezbytné, aby byl odstraněn nevhodný stav a proto se navrhuje nová zvláštní právní úprava pro státní podniky, která nahradí vyhlášku č. 310/1995 Sb. Za účelem sjednocení zvláštní právní úpravy se navrhuje upravit materii pro všechny subjekty navrhovanou právní úpravou, která mění vyhlášku o FKSP.

Jak je uvedeno výše, rozsah plnění poskytovaných dle vyhlášky o FKSP nedoznal od roku 2002 významnějších změn (vyjma úpravy § 12 a doplnění § 12a reagující na zavedení systému doplňkového pojištění). S ohledem na socioekonomický vývoj již stanovený rozsah neodpovídá požadavkům zaměstnancům na trhu práce a vyhláška o FKSP tak není s to reagovat na sociální, kulturní a jiné potřeby zaměstnanců, které se taktéž v čase vyvíjejí.

V návaznosti na aktuální poznatky z praxe realizovalo Ministerstvo financí ve spolupráci s pracovní skupinou pro FKSP veřejné šetření, na jehož základě získalo ucelenou informaci o stavu a požadavcích na straně dotčených subjektů a jejich zaměstnanců. Jednotlivé podněty byly analyzovány, přičemž bylo hodnoceno, zda se jedná o podnět, který je v souladu s posláním FKSP (zajištění sociálních, kulturních a jiných potřeb), principy rozpočtového práva a zda je realizovatelný v režimu a principech hospodaření s fondem, zakotvených v § 3 vyhlášky o FKSP. Na základě uvedené analýzy byla připravena změna vyhlášky, která rozsah plnění aktualizuje.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Nepředpokládá se hospodářský ani finanční dopad navrhované právní úpravy na podnikatelské prostředí. Přímý dopad na podnikatelský sektor je nulový. Nepřímý vliv na podnikatelský sektor je velmi těžce odhadnutelný a vyčíslitelný, bude však pozitivní. S ohledem na možnost aktualizace plnění z fondu dojde k aktualizaci objemu služeb, které jsou poskytovány z FKSP dotčenými organizacemi jejich zaměstnancům, a tím ke zvýšení dodávek těchto plnění i od poskytovatelů z řad podnikatelského sektoru.

Očekávají se pozitivní sociální dopady na straně zaměstnanců v organizacích, které povinně vytváří fond kulturních a sociálních potřeb a jsou při jeho čerpání vázáni vyhláškou. S ohledem na rozšíření možností plnění budou zaměstnanci moci z fondu kulturních a sociálních potřeb lépe uspokojit své kulturní a sociální potřeby. Nová právní úprava může napomoci řešení negativních sociálních situací u zaměstnanců dotčených organizací a případně i jejich rodinných příslušníků.

6. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Současná právní úprava ani navrhovaná právní úprava nemá žádný negativní dopad ve vztahu k zákazu diskriminace ani ve vztahu k rovnosti mužů a žen. Naopak může zmírnit potenciální negativní tlak na dotčené organizace a riziko omezovat rozsah plnění v některých oblastech, tzn. i potenciální riziko diskriminace.

7. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

V obecné rovině vyhláška o FKSP nevyžaduje žádné zpracování osobních údajů nad rámec stávajícího zpracování osobních údajů, kterými zaměstnavatelé ve veřejném sektoru disponují již nyní na základě jiných právních předpisů v oblasti pracovně právních vztahů.

Návrh vyhlášky upravuje především změnu rozsahu plnění, které mohou být poskytovány z fondu kulturních a sociálních potřeb, a to bez jakéhokoliv dopadu na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů.

Návrh vyhlášky nepřijímá žádná opatření, ve kterých by bylo možné spatřovat potenciální rizika ve vztahu k soukromí a ochraně osobních údajů. Vyhláška nepřijímá žádná opatření, která by zakládala nové zpracování osobních údajů či měnila již existující zpracování osobních údajů.

Návrh vyhlášky je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

8. Zhodnocení korupčních rizik navrhovaného řešení (CIA)

Návrh vyhlášky nepředpokládá žádná korupční rizika.

9. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá dopad na bezpečnost nebo obranu státu.

I. Zvláštní část

K Čl. I

K bodu 1

Legislativně-technická úprava reagující na změnu § 48 zákona č. 218/2000 Sb.

S ohledem na novou právní úpravu, na jejímž základě se sjednocuje právní úprava hospodaření s fondem pro všechny subjekty do vyhlášky o FKSP se v úvodní větě doplňuje provedení zmocnění obsaženého v § 23 zákona o státním podniku.

K bodům 2 až 7

Změna reaguje na sjednocení právní úpravy hospodaření s fondem pro všechny povinné subjekty, do výčtu dotčených povinných subjektů se doplňuje státní podnik.

V návaznosti na rozšíření osobní působnosti vyhlášky nově i na státní podniky se diferencuje tvorba základního přídělů do fondu pro organizační složky státu a příspěvkové organizace v odstavci prvním a pro státní podniky v odstavci druhém. Diferenciace je důsledkem rozdílného charakteru hospodaření – v případě organizačních složek státu a příspěvkových organizací je nakládáno s prostředky veřejných rozpočtů. Státní podnik jako právnická osoba sui generis založená státem sice hospodář s majetkem státu, jenž jí byl svěřen, není však financována ze státního rozpočtu a z toho titulu tvoří fond ze zisku, resp. alternativních zdrojů v případě ztráty nebo nedostatku zisku.

K bodu 8

Změna reaguje na sjednocení právní úpravy hospodaření s fondem pro všechny povinné subjekty, do výčtu dotčených povinných subjektů se doplňuje státní podnik.

Zároveň se pro organizační složky státu a příspěvkové organizace se dává do souladu povinnost ukládat prostředky fondu na účtech podřízených státní pokladně v České národní bance. Tuto povinnost mají příslušné subjekty dle platného a účinného znění zákona č. 218/2000 Sb. (§ 3 písm. h) bod 5 a 7, resp. § 33 zákona č. 218/2000 Sb.), doposud však nebyla (ač měla být) promítnuta i do vyhlášky o FKSP.

K bodu 9

V § 2 odst. 1 a dále v § 3 odst. 3 se dále ruší obsoletní část ustanovení normující tvorbu fondu také z odměn a ostatních plnění za práci vykonávanou v rámci odborného výcviku na produktivních činnostech učilišť.

Doplnění slova „plnění“ v první větě je legislativně-technickým zpřesněním. V souladu s vyhláškou o FKSP mohou být (zcela) uhrazeny nejen činnosti, ale i jiná plnění, např. zboží či služby. Věcně nedochází k posunu.

V odstavci 3 se, s ohledem na výkladové nejasnosti v případě důchodců, oprávnění k poskytnutí příspěvku váže na výkon práce u povinného subjektu v okamžiku přiznání starobního důchodu či důchodu pro invaliditu třetího stupně. Pojem odchod do důchodu byl v tomto ohledu zavádějící, neboť mohl evokovat podmínění možnosti poskytnout příspěvek ukončením pracovního poměru. Historicky je věcná úprava odlišná od pojetí odměn dle § 224 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákoník práce“).

Další úprava § 3 odst. 3 je legislativně-technickým zpřesněním, reaguje na právní úpravu a terminologii zákona č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, a zároveň rozšiřuje okruh rodinných příslušníků, resp. dětí, které mohou dle vyhlášky čerpat vybraná plnění. Toto oprávnění zahrnuje také (nezaopatřené) osvojence. Na ty se po osvojení hledí jako na (vlastní) děti zaměstnance - z toho titulu se v textu ustanovení neuvádí explicitně.

Zároveň se s ohledem na sjednocení právní úpravy hospodaření s fondem pro všechny povinné subjekty do výčtu dotčených povinných subjektů se doplňuje státní podnik.

K bodu 10

Legislativně-technické zpřesnění. V souladu s vyhláškou o FKSP mohou být (zcela) uhrazeny nejen činnosti, ale i jiná plnění, např. zboží či služby. Věcně nedochází k posunu.

K bodu 11 a 12

S ohledem na socioekonomický vývoj a změny v bodě 31 a 32 se zvyšuje maximální možná částka zůstatku nesplacených zápůjček, který lze prominout při naplnění podmínek stanovených zákonem upravujícím majetek státu. Zároveň se právní úprava doplňuje tak, aby věcně pokrývala prominutí půjčky jak u organizačních složek státu a příspěvkových organizací, tak u státních podniků, přičemž jsem respektována specifika státních podniků, které nemají při promíjení povinnost postupovat podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

K bodu 13

V souladu s všeobecným trendem podpory sladování pracovního a osobního života a zaměstnanosti v rámci prorodinné politiky se doplňuje možnost příspěvku na provoz vlastního zařízení poskytujícího služby péče o dítě v dětské skupině.

Okruh osob oprávněných využívat vlastní zařízení i zařízení jiných organizačních složek státu nebo osob, pokud slouží kulturnímu a sociálnímu rozvoji zaměstnanců, se rozšiřuje i na rodinné příslušníky.

K bodu 14 a 15

Rozšiřuje se v souladu s posláním fondu okruh plnění, na které lze přispívat za účelem prevence péče o zdraví zaměstnance - dioptrické brýle, kontaktní čočky nebo speciální optické pomůcky, dentální hygienu a jinou zubařskou péči a na očkování nehrazené ze zdravotního pojištění.

Co se týče dentální hygieny a zubařské péče, jedná se nejen o pravidelné ošetření, ale i jiné typy služeb, např. „jiné“ estetické dentální výkony typu bělení zubů atp.

I zde platí obecné podmínky poskytnutí příspěvku, především musí být zajištěno, že povinný subjekt plnění zcela uhradil. Poskytnutí příspěvku tedy není možné, pokud by jej (byť jen částečně) hradil také jiný subjekt, např. zdravotní pojišťovna. Poskytnout příspěvek z FKSP dále není možné, je-li povinnost úhrady stanovena jinému subjektu z jiných zdrojů, např. zaměstnavateli z titulu plnění povinností založených zákoníkem práce (zde si lze představit např. úhradu očkování na rizikových pracovištích podle zvláštní právního předpisu upravujícího očkování).

K bodu 16

Okruh osob, kterým lze přispívat na plnění podle § 4 odst. 5 vyhlášky, se rozšiřuje i na rodinné příslušníky.

K bodu 17

Doplňuje se možnost přispívat zaměstnancům na tištěné knihy. Za účelem zjednodušení aplikace tohoto ustanovení v praxi byl legislativní text převzat ze zákona upravujícího daně z příjmů, který takový příspěvek poskytovaný zaměstnanci osvobozuje od daně.

K bodu 18

Zavádí se možnost příspěvku na náklady za použití zařízení poskytujícího služby péče o dítě předškolního věku včetně mateřské školy podle školského zákona. Jedná se o období plnění dle bodu 10, které směřuje na použití zařízení provozované jiným subjektem a klade si za cíl podpořit sladování pracovního a osobního života a zaměstnanosti v rámci prorodinné politiky. S ohledem na charakter těchto plnění není nutné, aby organizace a státní podniky toto plnění zcela uhradily. Nicméně, i zde je nutné naplnit ostatní pravidla obsažená v § 3 vyhlášky tak, aby daná organizace nebo státní podnik byly schopny zajistit, že byly dané prostředky poskytnuty na stanovený účel.

K bodu 19

Za účelem zajištění sociálních potřeb a podpory regionální mobility se zavádí možnost příspěvku na dopravu do a ze zaměstnání pravidelnou veřejnou hromadnou dopravou. Z příspěvku nelze hradit dopravu osobním vozidlem, spolujízdu ani provoz „svozové“ linky provozované zaměstnavatelem apod.

Pro účely definice pravidelné hromadné přepravy se využívá definice přílohy č. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, tzn. pravidelnou hromadnou dopravou osob se tedy rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů, schválených podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, nebo vyhlášky č. 122/2014 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové dopravy, jde-li o linkovou osobní dopravu veřejnou.

K bodu 20 až 24, 26 - 28

V návaznosti na nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se promítá změna terminologie; slovo půjčka se nahrazuje slovem zápůjčka.

S ohledem na vývoj cen na trhu nemovitostí a vývoj cen obecně se zvyšují maximální výše půjček na pořízení domu nebo bytu a bytového vybavení. Stávající částky již naprosto neodpovídaly realitě trhu a prakticky limitovaly naplnění účelu fondu v této oblasti.

K bodu 29

Legislativně-technické zpřesnění. S ohledem na nenormativní charakter a odkaz na zrušený právní předpis se zrušuje poznámka pod čarou. Povinnost dotčených subjektů postupovat podle zvláštních právních předpisů zůstává zachována. Jedná se především o zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, pro organizační složky státu a v případě příspěvkových organizací se dále jedná o zákon č. 218/2000 Sb. a zákon č. 250/2000 Sb., a příslušné vyhlášky o stravování.

K bodu 30

Změna reaguje na sjednocení právní úpravy pro všechny povinné subjekty; do výčtu subjektů, u nichž lze přispívat na náklady na kulturní, tělovýchovné a sportovní akce se doplňuje státní podnik.

K bodu 31

Legislativně-technické zpřesnění. Za účelem odstranění výkladových nejasností se zpřesňuje charakter vzdělávání, které je možné hradit z příspěvku z FKSP tak, aby byl akcentován jeho zájmový charakter. Z povahy věci není možné z FKSP hradit vzdělávání, které má charakter odborného rozvoje zaměstnanců podle § 227 až § 235 Zákoníku práce nebo prohlubováním vzdělání podle § 107 zákona o státní službě. K tomuto účelu slouží jiné zdroje financování.

K bodu 32

V návaznosti na nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se promítá změna terminologie; slovo půjčka se nahrazuje slovem zápůjčka.

K bodu 33

S ohledem na socioekonomický vývoj se zvyšují maximální výše částek sociálních výpomocí a zápůjček. Stávající částky již naprosto neodpovídaly potenciálním potřebám zaměstnanců a prakticky limitovaly naplnění účelu fondu v této oblasti.

K bodu 34

V návaznosti na zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, se promítá změna terminologie; půjčka se mění na zápůjčku.

K bodu 35

S ohledem na socioekonomický vývoj se zvyšují maximální výše částek sociálních výpomocí a zápůjček. Stávající částky již naprosto neodpovídaly potenciálním potřebám zaměstnanců a prakticky limitovaly naplnění účelu fondu v této oblasti.

K bodu 36

V návaznosti na nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se promítá změna terminologie; slovo půjčka se nahrazuje slovem zápůjčka.

K bodu 37

S ohledem na socioekonomický vývoj dochází k umožnění poskytnutí sociální půjčky a výpomoci peněžní formou, např. převodem finančních prostředků na bankovní účet.

K bodu 38

Sjednocují se podmínky poskytování příspěvku na penzijní připojištění a doplňkové penzijní spoření pro všechny subjekty. Akcentuje se zodpovědný přístup zaměstnance ke spoření na důchod a z toho titulu se nově pro všechny zaměstnance podmiňuje výše poskytovaného příspěvku maximální výší plnění, které se zavázal hradit sám. Pokud si tedy zaměstnanec bude sám přispívat, např. 150 Kč, může mu zaměstnavatel přispívat maximálně dalších 150 Kč.

K bodu 39

Změna reaguje na sjednocení právní úpravy pro všechny povinné subjekty; do výčtu subjektů oprávněných přispívat odborové organizaci na úhradu prokazatelných nákladů, které jí

vznikají v souvislosti s plněním oprávnění vyplývajících z pracovněprávních předpisů, se doplňuje státní podnik.

K bodu 40

Legislativně-technická změna. S ohledem na výkladové nejasnosti se zpřesňuje okamžik možného poskytnutí daru u důchodců, a to tak, že příspěvek lze poskytnout vždy pouze k okamžiku přiznání starobního důchodu nebo důchodu pro invaliditu 3. stupně. Na rozdíl od § 224 Zákoníku práce, který v takové situaci umožňuje poskytnutí odměny a podmiňuje ji ukončením pracovního poměru, v případě daru z FKSP není ukončení pracovního poměru podmínkou poskytnutí daru. Zaměstnanec - důchodce tedy může nadále setrvat v pracovním poměru nebo ve státní službě.

K bodu 41

Navrhuje se možnost pořídit z fondu v případě úmrtí zaměstnance smuteční kytici či věnec.

K Čl. II – Nabytí účinnosti

S ohledem nastavený horizont hospodaření s fondem, jímž je kalendářní rok, se navrhuje účinnost této vyhlášky k 1. lednu 2020.